

дочесла тя състѣ себѣ си нѣколко екземпляра Библіи и другы нѣколко книжки и картинки за дѣца. Тя като видѣ малкы го Хенриха, че сѣдеше на балконъ-тъ, както си имаше обычай, на бавачъ-тъ си на колѣнѣ-тѣ, помежду много другы слуги Индійци, обикнож го и зе да милѣе за него и да съжалява за състояніе то му, като размысляше за това, колко е опасно за едно дѣте да ся намѣрва въ съобщеніе само състѣ хора, които не знаѣтъ истиннаго Бога. За туй, зе тозъ часъ найдобры-тѣ вече отъ каквыто имаше картинки, и хванож да гы нарежда по патомж-тѣ въ одаїж-тѣ си, отъ кждѣто бѣше вратата-та, дѣто ся отиваше на балконъ-тъ. Наскоро Хенрихъ, като надникнож въ одаїж-тѣ, видѣ тамъ картички, и хванож да ся тегли къмъ одаїж-тѣ. Но пакъ изъ найнапрѣдъ той несмѣяше да иде тамъ самичкъ безъ Бузи; но испослѣ, като ся приучи нѣколко съ Господж-тѣ, която имъ бѣше гостъ, кажи че ся нае да влѣзе въ